

RESOLUCIÓ DEL DIRECTOR DE L'OFICINA ANTIFRAU DE CATALUNYA DE 19.07.2017 RELATIVA A LA SOL·LICITUD D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ NÚM. 60/2017

ANTECEDENTS

Primer. En data 04.07.2017, l'Oficina Antifrau va rebre, mitjançant correu electrònic, escrit de sol·licitud núm. 60/2017 (REG. E. 1049) en el qual es demanava «l'informe d'Antifrau en què apunta irregularitats de l'Ajuntament de Cadaqués».

Segon. En data 10.02.2017 aquesta Oficina va emetre informe raonat adreçat a l'Ajuntament de Cadaqués. El cert és que a data d'avui aquesta Oficina no ha rebut resposta a l'informe raonat.

FONAMENTS DE DRET

Primer. Subjecció a la Llei de transparència.

D'acord amb l'article 1 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, l'Oficina Antifrau de Catalunya és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, que s'adscriu al Parlament de Catalunya. La Institució té com a finalitat prevenir i investigar possibles casos concrets d'ús o destinació il·legals de fons públics o qualsevol altre aprofitament irregular derivat de conductes que comportin conflicte d'interessos o l'ús en benefici privat d'informacions derivades de les funcions pròpies del personal al servei del sector públic. L'Oficina Antifrau actua amb independència de les administracions públiques en l'exercici de les seves funcions.

Quant a l'aplicació de la normativa sobre transparència, accés a la informació pública i bon govern, d'acord amb l'article 3.1 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, l'Oficina s'encabeix en el concepte d'entitats de dret públic que actuen amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per la llei que exerceixen funcions de regulació o supervisió externa sobre un determinat sector o activitat. En conseqüència l'Oficina resta subjecta a les disposicions de la Llei quant a publicitat activa i dret d'accés a la informació pública.

Segon. Objecte de la sol·licitud.

L'article 2 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, defineix la informació pública com «la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei»,

concepte que es complementa amb la previsió de l'apartat primer de l'article 19 relativa a la indiferència de la forma o suport d'elaboració o conservació.

D'acord amb l'anterior, la informació sol·licitada reuneix els trets perquè sigui considerada informació pública.

Tercer. Admissibilitat.

En la sol·licitud presentada no concorre cap de les causes d'inadmissibilitat establertes per l'article 29 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, per la qual cosa escau admetre-la a tràmit.

Quart. Ponderació dels interessos en joc.

El dret d'accés a la informació pública només pot ser limitat quan esdevingui aplicable alguna de les limitacions previstes per l'article 14 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, o per l'art. 21 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre.

D'altra banda, el paràgraf primer de l'article 22 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, preveu que l'aplicació dels límits ha de ser proporcionada a l'objecte i finalitat de la seva protecció i ha d'atendre les circumstàncies del cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés.

La previsió anterior implica que s'hagi de fer un doble test consistent, en primer lloc, a valorar el risc de perjudici per algun dels interessos o bens jurídics protegits per les limitacions legals (test del dany), i en segon lloc, en el cas que es constati el risc, a ponderar-lo amb l'interès públic d'accedir a la informació (test de ponderació o de proporcionalitat).

Quant a la sol·licitud objecte d'aquesta Resolució, cal tenir en compte que l'informe de 10.02.2017 recull, en un únic document, dues qüestions adreçades al mateix ens local: funció pública i contractació. La informació que ara se sol·licita és la relativa a la primera.

Tal i com s'assenyala a l'antecedent primer, encara no s'ha rebut resposta a les observacions fetes a l'informe raonat. A partir d'aquesta circumstància cal tenir en compte que l'article 21.1 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, determina que el dret d'accés podrà ser limitat quan accedir a la informació impliqui un perjudici per a la investigació o sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries. En termes més amplis l'article 14.1 e) de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, determina que el dret d'accés pot ser limitat quan accedir a la informació impliqui un perjudici per a la prevenció, investigació i sanció dels il·lícits penals, administratius o disciplinaris.

Finalment, l'article 18.1 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya, estableix que les actuacions de l'Oficina Antifrau de Catalunya s'han de

portar a terme i han d'ésser tramitades assegurant en tot cas la reserva màxima per a evitar perjudicis a la persona o a l'entitat investigades i com a salvaguarda de l'eficàcia del procediment jurisdiccional o administratiu que es pugui iniciar a conseqüència de les dites actuacions.

En virtut de l'exposat,

RESOLC:

Primer.- Desestimar la sol·licitud d'accés núm. 60/2017.

Segon. Que es notifiqui aquesta Resolució a la persona interessada amb la indicació que contra aquesta Resolució, que exhaureix la via administrativa, pot interposar recurs potestatiu de reposició davant del director d'aquesta Oficina en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la notificació d'aquesta Resolució (art. 38 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i art. 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques), o bé reclamació davant de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en el termini d'un mes comptador des de l'endemà de la notificació de la Resolució (art. 39 i 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre), o bé directament un recurs contenciós administratiu davant dels jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà de la notificació esmentada (articles 8.3, 25, 46 i concordants de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa).

Igualment la persona interessada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

Tercer. Que es faci pública aquesta Resolució en el web corporatiu una vegada hagi estat comunicada a la persona sol·licitant i prèvia dissociació de les dades de caràcter personal.

Barcelona, 19 de juliol de 2017

Miguel Ángel Gimeno Jubero
Director

